

AB CENSURA ECLESIÁSTICA

Un bon periòdic es una missió perpètua a una Parroquia.—Es necessari oposar els esforços de la bona prensa a n-els de la dolenta.—LLEÓ XIII

SEGUNDA ASAMBLEA DE LA BUENA PRENSA (CIRCULAR)

El carácter que debe distinguir á los hijos de Dios es la perseverancia en el bien. Cuando el gran Padre de la Iglesia S. Cipriano se levantaba enérgico y terrible contra aquellos que habían abandonado en la persecución de Decio la religión cristiana, reconocía abiertamente, que, en muchos, esta persecución había servido de poderoso estímulo para perseverar en la fe, y de duro acicate para llegar gloriosamente á la confesión del Evangelio.

Reconozcamos también nosotros, bendiciendo al Señor en sus altos juicios, como lo hacía aquel santo Doctor, que no ha dejado de prestar aliento á las almas tibias, energía y valor á los espíritus vacilantes, la empeñada porfia con que pretende la impiedad avanzar en el campo del Catolicismo y avivar una persecución más audaz cada día y más insolente y más perversa.

Mas esto que es un hecho consolador, no es, ni con mucho, lo que puede esperarse de nuestro celo. La verdad tiene derecho á nuestra confesión, pero también á nuestros esfuerzos; no es poco mantenerse á la defensiva, pero es más penetrar en el campo de los contrarios, pelear cuerpo á cuerpo, medir nuestras armas con las suyas, sean las que sean, y afirmar el imperio de J. C. con aquella entereza y resolución que reclama nuestro carácter.

A este fin obedeció la primera Asamblea de la Buena Prensa celebrada en Sevilla el año 1904.

El convencimiento racional de que entre todos los elementos de destrucción, que la impiedad utiliza contra la Iglesia y sus divinas enseñanzas, es la prensa el primero, hizo pensar en la necesidad de una organización por nuestra parte que hiciese de este mismo elemento un poderoso medio de resistencia, y, á la vez, un arma en nuestras manos de igual ó mejor temple, de igual ó de mayor alcance y precisión que los que tiene manejada por los impíos.

Los resultados de aquella magnífica Asamblea, celebrada en medio del más grande entusiasmo, no todos los conocen y menos los aprecian en su justo valor; pero no cabe duda de que fueron reales y positivos. Por lo menos, fué el primer paso en una obra de salvación reclamada imperiosamente por nuestros tiempos. ¿Qué sería si, abandonada ahora iniciativa tan gloriosa y tan brillantemente realizada, nos faltara valor para perseverar en ella, no procurando consolidar lo

hecho, é intentar un avance, un nuevo avance, que por ser el segundo es indudable que tendría, con la gracia de Dios, mayor alcance que el primero? A eso vamos organizando una segunda Asamblea de la Buena Prensa

La simiente arrojada en Sevilla ¿por qué no ha de fructificar en Zaragoza? Tierra es esta que la Virgen santificó y que sellaron los mártires con su sangre. De Sevilla trajo S. Braulio á Zaragoza la celestial doctrina de S. Isidoro, y nada más hermoso que el que aquellos dos amigos del alma, el maestro y el discípulo, presidan desde el cielo la futura humildísima Asamblea, ellos que presidieron y fueron alma y vida de los más grandes Concilios de Toledo.

Contamos, pues, con el favor del cielo, del cual es prenda segurísima la bendición de S. S. el Papa Pío X y la explícita aprobación del ilustre Prelado Cesaraugustano y de todo el episcopado español, que también aplaude nuestro empeño.

Sin estas garantías, que lo son de un éxito seguro, jamás por nuestra cuenta hubiéramos acometido empresa tan gloriosa. Somos merecidos ejecutores de la voluntad de la España católica, dóciles instrumentos de la realización de una obra, que comenzó junto al sepulcro de S. Fernando y va á ser continuada á la sombra del Pilar augusto de María.

En nombre, por tanto, de los intereses cristianos, en nombre de los intereses católicos de nuestra amada España, seriamente comprometidos por la procacidad y el desenfreno de la prensa impía, nosotros convocamos á esta Asamblea segunda de la «Buena prensa» á todos los verdaderos hijos de Dios, á todos los que adoren su santo nombre, á todos los fieles, que realmente lo sean á las divinas enseñanzas y á los santos preceptos del Evangelio, á todos los amantes de la Iglesia y de la patria española, que quieran para ellas una vida gloriosa, sin menoscabo de su libertad y de sus indiscutibles derechos.

Y queremos asociar á nuestra obra á la mujer, que, por ser española, tiene que ser cristiana y católica. Vengan ellas también y tomen parte en nuestros trabajos. Pueden aconsejar, pueden alentar, pueden ayudar como socias de honor con su cuota de suscripción, y, terminada la Asamblea, pueden contribuir, quizá más y mejor que nadie, á que sean llevadas á realización sus saludables conclusiones.

Cuanto sea necesario saber irá unido á esta circular, que pedimos sea extendida por todas partes.

Dios y su madre benditísima nos ayudarán en esta empresa, de la cual, con su auxilio

nos prometemos grandes resultados.

Zaragoza 25 de Marzo de 1908.

Presidente, *Florencio Jardiel*; Vicepresidente 1º, *Gregorio Mover*; Vicepresidente 2º, *Luis Mendizábal*; Vocales, *Juan Buj, Manuel Cambón, Roberto Casafús, Javier Comín, Faustino Dieste, Antonio Dito, Pedro Dosset, Agustín Fontcuberta, Santiago Guallar, Cruz La Plana, José Latre, Casimiro López, Norberto Torcal*; Tesorero, *Pablo Redó*; Secretario, *Inocencio Jiménez*.

* * *

Juntament amb aquesta circular qu'hem rebuda de la Junta Organissadora de la segona Assamblea de la Bona Prempsa, en qu'avuy honramostres columnes, mos son arribats altres documents y el reglament de les questions que s'hi han de tractar.

Diu una circular dirigida a la direcció de CA-NOSTRA, que vol la Junta que cada periòdic catòlic a sa localitat y dins el rotlo aon viu y dels medis en que conte, sien tots orgues de ella, rebent les inscripcions de socis que se vulguen fer pel seu conducte. Hi haurà socis *actius*, de *mèrit* y *d'honor*. Serán *actius*, les personnes que escriguen memories y prenguin part en les discursions; de *mèrit*, els representants de la prempsa espanyola en poders de dur a la pràctica les conclusions de la Assamblea; y *honoraris*, els que ajudin en les seves suscripcions a n-els gastos de la Assamblea. Les dones hi podrán figurar com a *socias honoraries*.

Els socis de les tres seccions contribuirán amb la cuota de cinc pesetes y tendrán dret a rebrer un diploma de soci y un exemplar de la crònica de la Assamblea, que segurament serà d'un o dos toms voluminosos, com els de la primera celebrada a Sevilla.

Sols mos resta dir que la Redacció de CA-NOSTRA s'interesa grandement pel bon ècsit de l'Assamblea, posantse incondicionalment a les ordes de la Junta, per cumplir tot quan se fassa y se disponga, y suplicar a nostres subscriptors qu'assassin socis com heu ferèm nosaltres.

CANSÓ DE MAIG

A vostres peus, Maria,
ressona cada dia
el nostre cantic breu.
Reina de l'harmonia,
al cor qui vos l'envia
feislo florir per Deu.

La vida fatigada
cercant per tot l'amor,
suspira, com l'onada
del biat qui pren color:

en vostre amor, María,
lo cor reposaria,
y en Vos recobraría
la pau y la frescor.

El vostre nom aterra
la serp qui fa pecar:
sou lliri de la terra
y estrella de la mar;
vostra modesta cara
llú dins una auba clara,
¡Oh Filla, Esposa y Mare
del Deu qui us va crear!

Quant l'alta claraboya
apaga sos joyells,
el vostre altar s'enjoya
de llums y de ramells.
La nit es arribada
y els homes, Verge amada,
reprenen sa tonada
quant callen els aucells.

MARÍA ANTONIA SALVÁ.

LA PROCESSION DELS COMBREGÀS

Es molt dematinet, el sol just suare comença a sortir, els aucells no fa gaire estona que canten la més hermosa cansó de la matinada, y les flors encare dormen devall la finíssima y transparent roada: la campana desde lo més alt del campanar mos crida, perque espolsant se vesse, anèm acompañyar a n-el Rey diví, que prest sortirá de son palau per visitar els seus súbdits prisoners de malaltia, com altre temps també anava trescant per plasses y carrers sercant els baldats y segos per donarlos sa desitjada salut. ¡Bon Deu! ¡beneit siau!

Obert de bat a bat està'l portal de l'església, llarga y doble filera d'homos amb atxes enceses surt, y perteix devant, y aquells llumets de flamada groguenca que sempre estan oscilant, pareixen cors de tendres infantos que bateguen de temor quan contemplen de prop, un conqueridor del qu'hann sentit contar moltes grandeses. Els-e seguexen els preveres en sos blanxs roquets y ses simbòliques estòles, cantant amb una llengua que'l poble no entén, però que li dexa senti molt, les alabances del gran Sacerdot. Llavors ve'l pali de domás carmesí sostengut per mans tremoloses d'emossió, y devall ell, Aquell que s'anomena manso y humil de cor.....

La música toca sa marxa real omplint l'espai de notes alegres, aquestes s'escampen, y un èco les mos torna... y un altre de més alluny... y de més alluny... fins que pareix que mos arriba el sò suau y dols de les arpes dorades qu'ls angels toquen en el cel. Darrera de tot van les dones, unes resonant Pare nostres y rosaris, altres fent actes d'amor, y qualcuna muda d'alegría per poder acompañar el seu aymat, somia que ja es a la glòria, y en lo chor de les verges el segueix, de molt apropi.

Aquella poètica processó sen va camina... caminarás... un cop puja una costa llarga y empinada, llavors devalla per un carrer desigual y pedragós, ja passa per un lloc om-

brival, ja's troba el mitx del camp poguent escampar la vista, y allà, les muntanyes d'al-sada meretgedora li diven:—més gran que nosaltres es aquest que va en tú.—Les oliveres amb el remor de ses fuyes grisenques que se moren, y el ràfol d'aigua que sempre va correuant l'escometen en la cansó de la Natura.

Allà vora hi ha un pobre que pateix, s'atura, dins aquella modesta casa, un'ànima enamorada espera, y Aquell Espòs tot gojós y satisfet hi entra y... s'abassen. La processó segueix callada y depressa per pòr d'enterbolir la dulsura d'aquell abrás.....

Repetinse sovint aquestes hermoses escenes, torna altre volta a l'església, aon l'esperen les campanes repicant, y llavors al cap d'una estona, com axam d'abelles que surt de sa queyera dexanthi dedins molta mel celestial, s'escampen per aquí y per allà; tots serquen flors de delícies, però en se ventaja qu'uns les van sercant pures y santes dins es temor de Deu, aquests, les trobarán.... altres que no més volen es guts màtxinats del món jay pobres! tan sols trobareu espines.

El recort delitos de la processó d'avuy ja may s'esborrà de mí, serà com un ramellet d'olors misterios que'm recordarà sempre aquests hermosos dies que som passat a n-el pintoresc poble d'Alaró.

CATALINA PALLISER.

21 Abril 1908 Alaró.

BIROLAY DELS POBRETS
DE LES GERMANETES
AL ANGEL DE LA GUARDA.

CHOR

*Angel de Deu, Custodi que baixareu
per manament d'amor
ma juventut ab caritat guiareu
(ab ma vellès) siau mon defensor.*

I

*En ploma d'or escriviu à m'història
lo res sagrat qu'el cel ha de pujar
y al clouer l'ull presentau la memoria
al Redentor que l'ha de premiar.*

II

*Del hort diví lo Jardiner vos dona
lliris en flor, de blancor celestial;
Angel de Deu, teximum la corona
per enllastir à l'ànima inmortal.*

III

*Vostra virtut comunicada sia
à los vellts: angèlich trovador;
y salmetjant la mística harmonia,
per sempre més alabem al Senyor.*

CHOR

Diada del Angel 1908.

Maria Ignacia CORTÉS.

IGNORANCIA! IGNORANCIA!

—Ignorancia, ignorancia y més ignorancia; Jordi, vetaquí lo que hi ha a la societat, y de la ignorancia ne surten les dolenteries.

—Me sembla Jep que t'hi cremes.

—¡Ah! Jordi, Jordi, si-s podia treure de la societat tanta llana com hi ha y la il·lustració pogués arribar al poble, no hi hauria tants crims ni tants criminals.

—T'espliques com un doctor, com més và, més m'agrades.

—Es ben clar; vamos, Jordi, ¿tú comprens que puga ser criminal un home civilisat?

—Fug, home, y qué m'haig de creure....

—Es que no hi ha res que fassi tancar tants presiris com les escoles, ni res que moralisi tant com el saver.

—Jo't diré; segons quines escoles y segons quin saver.

—Qué, ¿ja m'hi busques taps a lo que dic? L'home que sap de lletra y llegeix diaris y-s compenetra ab els folletins instructius, que els d'aris porten, acaba per ser més fi y tenir més cultura, ses costums se tornen suaus y moderades y per temperament aborreix el crim.

—Es a dir que pera tú instrucció vol dir saver llegir y saver lo que porta'l diari, y civilisació vol dir portar catxuxa en lloc de barretina?

—Una cosa pèl istil.

—Doncs, ara sí, Jep que no estic ab tú.

—No t'entenc; no deyes tú també que de la ignorancia ne surten les dolenteries?

—Sí, però mira, una cosa es saber y una altra cosa saber llegir.

—Però llegint tot s'arriba a saver. El llegir es la manera millor d'aprendre.

—Poc a poc, Jep. Pera apendre lo primer que's necessita es ua mestre. Pera apendre de ser bò lo primer que's necessita es un mestre que-nz ensenyi de ser bons, que-nz expliqui lo que es ben fet y lo que es mal fet.

—Vaja, no está mal pensat, Jordi.

—Mira, Jep; més varem apendre del rector quan ens va ensenyar els manaments de la lley dé Déu y ens els va explicar, que de tots els mestres que havém tingut després.

—Bé, però llegint també s'aprenen moltes coses.

—Al que sap quines coses li convé llegir ja li vá bé saver llegir; però al que llegeix mentides y dolenteries, més li valdria no saber-ne. ¿Vols que l'expliqui lo que he vis?

—Explíquem-ho Jordi.

—Escolta Jep, que es molt interessant y instructiu.

Tú ja saps que anant a Barcelona, passada l'estació de Sans, se veu al cantó de má esquerra un caserío de forma d'estrella y tres pisos tot rublert de petites finestretes. Es la presó model. Allí hi ha tancats uns siscentos presos, que si-n dexém alguns que hi son per equivocació, els demés soien ser lo bò y millor de cada casa.

—Si, noy, ja m'ho penso.

—Doncs, bé, jo-ls he vistos, jo he anat de celda en celda a parlar ab ells y el primer Déu lo guard que-ls he fet, ha sigut preguntar-los-hi—¿Sabéu llegir?—¿Y que dirás que responden?

—Jo que sé.

—Doncs, que sí. Tots ne saben; de cada cent, noranta cinc saben llegir y escriure. Ja veus que aquí al poble hi ha molta gent del bé y la meytat no saben de lletra. Doncs allí tots ne saben. Massa que-n saben.

—Massa, may.

—Sí, massa, massa. El mestre els vá ensenyar de llegir. ¿Però tú penses que's van

donar cap ansia de saber qué havien de llegir? Cá, home. Ho van llegir tot, tot. Llegint van a pendre d'estafar, llegint van apenar de robar, llegint van apendre de matar, llegint van apendre tots els vics, llegint se van creure mil mentides y llegint s'han acabat per fer un bullit al cap que ni el Sant Pare es capas d'aclarir-lo. Y molts son de bona rassa y venen de bona mena. Els ha perdut el saber de lletra.

—Ara sí, Jordi, que no sé hont som.

—Som aquí. La ignorancia porta molts mals, però es la ignorancia dels devers, no la ignorancia de la lletra. Visten avuy nit al cafè y en aquella taula de xerraires que saben desentranyar la política ab tanta perfeció, pregúntals.—¿Qué s'ha de fer pera sancionar les festes?—Y ja-Is tens ab un pam de boca que no saben qué contestar.

—Ea axó pot sé tens rahó.

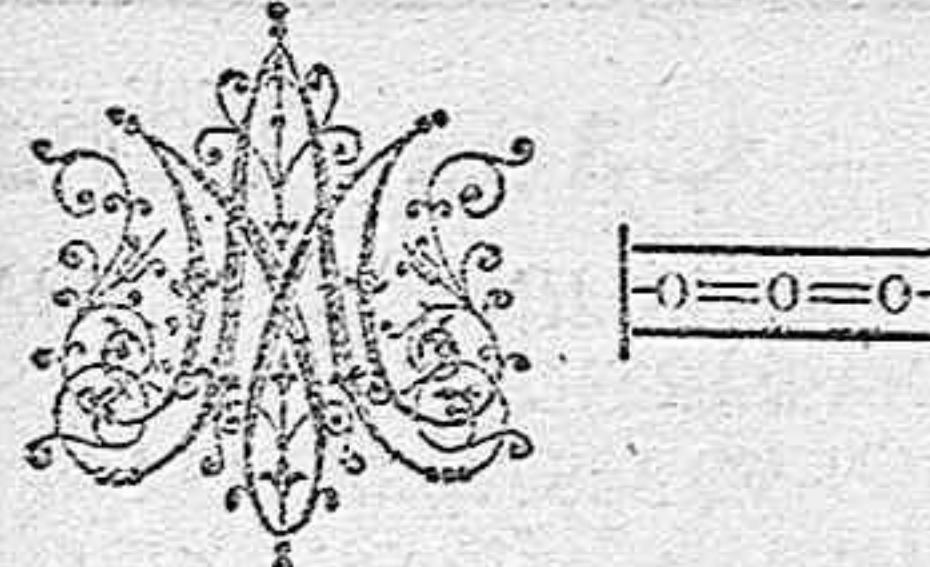
—Y está clar que-n iinc, Jep. ¿Volste jugar que aquell tipo que vol redimir la humanitat, si li preguntes, per qué a Jesucrist li dihem Redemptor, no sap qué contestarte? y volste jugar també que axó ho saben molts que no han aprés may de lletra?

—L'avia de casa-n savia un niu d'aquestes coses y may havia anat a costura.

—Doncs aquí ho tens. Axó es ignorancia; axó es blederia; axó es llana que convé esquilar; y d'aquesta llana com més aném més n'hi ha. Aquesta es la ignorancia que caldría arrancar de soca y d'arrel, aquest es el verdader analfabetisme.

Jordi ARNAU.

FULLETES DE MAIG

CANTICH A NOSTRA SENYORA

IV

Si Vos, Senyora, no edificau nostra espiritual casa: no quedarà en peu l'edifici de nostra salvació.

Adressau Vos en vostra gracia y vostra virtut: perque així permanesquèm valents eternament.

Benedita sia vostra dolsesa: beneïdes les paraules totes que surten de vostra boca.

Els qui vos beneixen, benefits sien de Deu: y contats entre'ls justs.

Beneiu, Senyora, a tots els qui vos estimen: y no aparteu d'ells jamay vostra agradoosa cara.

S. BONAVENTURA.

DOLSURA

Reprimiu la vivesa de vostre geni y aprendiu tots els dies de Jesús y María, esser dols y humil de cor.

Feim una colecció de 30 fuyetes, igual a n-aquesta, arrib un cant distint a cada una, traduit del Salteri Mariá, que compongué S. Bonaventura.

Les venem a 25 cèntims cent, y 2 ptes. mil per repartir a les funcions del mes de Maig.

PELEGRINACIÓ A LOURDES

Hem rebut el cartell anunciador de la Pelegrinació mallorquina a Lourdes, que s'efectuará, si Deu heu vol, desde'l dia 13 al 18 de Joriol vinent.

Formen la Junta Organisadora els respectables senyors següents: President, el M. I. Sr. D. Martí Llobera, Canonge; Vice-president, el P. Salvá Filipense; Tesorer, D. Guillerm Carbonell; Secretari, Mossen Francesc Fluxá.

Se rebrán inscripcions desde'l dia 4 de Maig fins al 30 de Juny, pagant la mitat del passatge al acte d'assantarse y la resta del primer al 30 de Joriol.

Els preus que retgirán son:

Primera classe	188 ptes
Segona	147 idem.
Tercera	89 idem.

També s'admetràn pelegrins de Tercera en calitat de *classe especial* que sols pagarán.

45 PESSETES

Els que vulguen explicacions y assantarse per pelegrí poden dirigir-se al vice-Director P. Salvá, a San Felip Neri, de Palma, de les nou a les onze del matí, a la Curia Esglesiàstica, d'onze a una, tots els dies laborables.

Noves d'Inca

Segons els telegrammes qu'hem lletgit de la festa del treball del primer dia de Maig celebrada pels obrers, per, tot s'es verifica en tranquilitat, notantse que va disminuint la seva importància.

A Inca, que fa uns quants anys se celebrava, y a n-el qui escriu aquesta notícia intentaren prenderihi les eines de ses mans, no n'ha quedat ressabís de tal festa, així es, que ahí tothom treballava a son redol.

En los dies primaverals que s'han iniciat també es entrada l'esperança dels pagesos que tenien por que les humitats tudassen els sembrats, particularment els favars que per aquí n'hi ha de 7 y 8 pams d'altaria.

La cosa es perillosa. Demunt la terror que duen y lo enderrerits que van nostros sembrats, are una solayada també los pot tudar l'anyada dels baxos.

Es creyencia general qu'enguany l'esplet de grans y llegums, apesar de l'esponera que duen, no ha d'esser retent.

La modesta y virtuosa doncella na Margalida Más, germana de Mossen Mateu, capellà del regiment d'Inca, dimecres entrà religiosa baix l'invocació de Sor Maria concepció a n-el convent de clausura de les Jeries d'aquesta ciutat.

La felicitam per haver presa, com Santa Magdalena, la millor part a n-el concert de la vida humana.

Dijous se comensá a nostres iglesies la devoció del mes de les flors amb molta solemnitat y amb bastant de concurs, prenquent el poble part en los cants adressats a la Verge Inmaculada.

R. I. P.

A una edat avançada ya morir dilluns passat D. Juanayna Jaume.

En lo gran concurs de gent que assistí tant a l'enterro com als sumptuosos funerals, se posà de manifest, una volta més, les moltes simpaties que té la seva distingida família.

Deu haja trobada en estament de gracia s'animita, y don a son fill D. Domingo Alzina y germanes, el dò de la conformansa cristiana.

Hem rebut el cartell dels Jocs Florals de Jativa, en que l'Academia Científic-Literaria de la Juventut Catòlica d'aquella ciutat, desitja commemorar el VII centenari del nasciment del Rey En Jaume el Conquistador, qu'és celebrarà dia 16 d'Agost d'enguany.

Ofereix 16 premis a altres temes que podrán esser escrits en castellà o en nostra llengua.

Els qui vulguen enterarse millor tenim a la seva disposició el cartell remès, que no podem publicar per la seva llargaria.

Amb un atent B. L. M. mos fà saber D. Joan Montaner y Vich, qu'ha rebuda una completa variació de robes de primavera y d'estiu, que posa a nostra disposició y de la seva parroquia.

També ha rebut una elegant varietat de gèneros per la temporada de primavera y estiu D. Bartomeu Gunibau y fills, y espera rebre la visita de sos parroquians carrer de Jaume II num. del 87 al 93. Escursach del 16 al 18.

PUBLICACIONS REBUDES

REVISTA DE ESTUDIOS FRANCISCANOS. Publicació mensual dirigida pels Pares caputxins de Catalunya. Hem rebuts amb satisfacció y agrairem els nombres corresponents als mesos de Janer, Febrer, Mars y Abril d'aquesta importantissima Revista. L'hem fulletjada una inquieta y veim que lluya a n-el camp científic-religiós, donant a la teologia y filosofia orientació nova que mos confirma lo qu'havíem sentit dir d'ella, qu'era lo milloret que se publicava dins Espanya.

Entre'is Pares que suscriuen els treballs, hi veim la firma del P. Barbens que pel Decembre passat tenguem entre nosaltres, com raig luminós de ciencia.

Ne tornarem parlar si Deu hu vol.

La suscripció a la Revista val 12 ptes l'any. Redacció y Administració: Convent de los PP. Caputxins (Barcelona) Sarrià.

CORRESPONDENCIA

D. M. I. C. Escriurèm.

D. F. R. Rebut els entreteniments. Los pot enviar en saguells de quart de cèntim. Salut y bona sort.

D. C. P. Lo seu mos agrada ferm. Escriga sovint en mallorquí y ja veurà com la seva vena retgerà més abundosa qu'en castellà. Nosaltres, fills de la Roqueta, inspirantnos en los passatges y costums de Mallorca, sentim en mallorquí; y la llengua materna es el vestit que més escau a nostra literatura.

Bolletí comercial

Preus que retgiren dijous passat:

pessetes.

Bessó.	el quintà de 00'00 a	83'00.
Blat.	la cortera de 18'50 a	19'00.
Xeixa.	id. de 18'50 a	19,00.
Ordi mallorqui.	id. de 00'00 a	10'50.
Ordi foraster.	id.	09'50.
Sivada.	id.	08'00.
Ídem. forastera.	id.	07'00.
Faves cultores.	id.	18,50.
Ídem ordinaries.	id.	17'25.
Ídem pel bestià.	id. de 00'00 a	16'50.
Blat de les Indies.	id.	17'00.
Ciurons.	id.	21'00.
Fesols.	id.	30'00.
Monjetes de conill.	id.	44'00.
Ídem blanques.	id.	28'00.
Patates.	id. de 05'00 a	06'00.
Municacos.	id. de 04'00 a	04'50.
Figues seiques	el quintà	06'00.

Escapulons.

El Cor de Jesús a la bandera nacional. No fa molt que'n la revista *La Montaña de San José*, se inicià l'idea de procurar alcansar del Govern que l'imatge del Cor de Jesús sia posada a la bandera espanyola com a signe de nostra fe y nostres esperances.

¿Com no mos hem d'adherir, amb totes les forces de nostra ànima, a n-aquest hermos pensament, si ja fa anys cantarem tot sentint tal ardent desitx:

Voldria a les banderes soberanes de les nacions, posarla amb gran victoria, per tot arreu gravarla en relleus d'or fins al fi de les terres més llunyanas

Ay! si's *esquerdistes* se temen d'aquest projecte quina polvorada van a promoure, no obstant, el Cor de Jesús té promés reynar dins la nació espanyola de un modo especialíssim, y hem de creure que fará sortir l'homo providencial que realisi sos ocults designis.

Centenar d'En Balmes. A la ciutat de Vich que tenen l'honra de contar entre'ls seus fills el ilustre filosop En Balmes, ja comensen a tirar plans y projectes per celebrar com se mereix, d'aquí a dos anys, dia 28 d'Agost de 1910, el primer Centenari del seu naixement.

Mentre los nostres *prohoms* al Senat s'esforsen en posar traves a la aprovació de la lley de repressió del terrorisme, llegim que'l president de la república dels Estats Units ha dirigit un missatge al Congrés, demanant lleys més severes contra'ls anarquistes, per considerarlos, no tant sols com enemics de la societat, sinò fins del genre humà.

¿Què hi dirán a n'això los nostres *entesos* democràtiques, ells que tantes vegades nos han ponderat lo progrés y govern de la gran república Americana?

Lo Geronés. Aquest Benvolgut confrare que fa quinze anys que's publicava a l'immortal Girona, ha suspesa la publicació per reprendre-la diaria el dia primer de Joriol.

Mos alegram que se despedida sia temporalment. ¡Areveure!

La Soya. Fa alguns anys que se cultiva a França amb escel-lents resultats, una nova planta alimenticia duita de la Indoxina, que encara no se coneix en Espanya.

S'anomena soya y perteneix a la família dels llegums, essent la més rica d'elles en materia nitrogenada. Sos grans son d'un hermos color groc y la forma d'un pèsol, la caanya té uns dos pams y mitx, es recta y molt remosa y carregada de fulles, que serveixen lo mateix verdes que seques, per farratje; el fruit se produceix en baoques, que tenen cada una dos o tres grans.

Fa molt recomenable'l cultiu de la soya son gran rendiment, que es en ocasions 300 vegades la cantitat de la llevor.

Pelegrinació de agrait. Monsenyor Schöpfer, Bisbe de Tarbes, crida a una festa d'acció de gracies a tots els qui hajen siguts curats

milagrosament a Lourdes, pel diumenge 23 d'Agost que deu efectuarse la pelegrinació nacional francesa a la Gruta.

Fa 25 anys que se fé una pelegrinació igual, y tocaren comparació 325 personnes maravillosament curades a Lourdes.

DE SA POBLA.

La tercera festa de Pascua, com tots els anys se celebrá en el vetust oratori de Crestaix de Sa Pobla solemne festa. Com el temps era bruscós y amenassava, no fong tant solemne com els altres anys, ni fins y tot per la Romeria sortiren ses *Missates*. Pero axí mateix envestiren uns 160 carros (un mitat del any passat) carregats de gent y de panades per fer el tradicional *Pan-caritat* que aná un poc consevulla. Era molt edificant una gran multitud qu'am paraygos estesos escoltava l'elocuent panegirich del P. Vives.

* * *

Lo que fonch *molt notable* enguany ya eser el *Gran Hotel* que s'inaugurá prop del Santuari. Heu de pensá y creure qu'un dia o dos abans am quatre bigotes llargues, am veles de carro y veletons de bistia feren el *gran edifici* ahont s'hi venien taronjas, vellanes, y hasta café. ¡Quina llástima qu'a dedins s'hi plovía tant com a defora! Y per axò alguns qui mercadetjaven havien de tenir el paraygo ben estés si no se volien banyar. Lo més curiós des cas va ser, emperò, qu'l'empressari de la *gran obra* just per demunt de ses barrotes de s'entrada posá un *gran lletero* qu'en Sancho Panza l'hauria escrit un poch millor, donchs no hi havia cap lletra igual, y, come sucursal d'una Sociedad poblera d'igual títol, deya lo siguiente:

HOTEL UNION DE LAS PAPATAS.

VIVA SANTA MARGARITA.

EN XISCOS.

Anuncis.

Carbó de Cok D'Antoni Pujades

EL GROS A 2'10 PTES 40 KILOS

EL PETIT A 2'50 ID. ID.

Ofereix la ventatja demunt els altres venedors que'l d'ú a domicili.

CARRER DE DURETA 25 INCA.

LLIBRERÍA LA BONA CAUSA den Miquel Durán.

PROPAGANDA CATÓLICA.

CENTRE DE SUSCRIPCIONS.

INCA,—Carrer de Mallorca, 1,—INCA.

—TROBAREU:—

Gran Varietat.

Setmanes Santes, devocionaris, llibres, follets y objectes propis per regalar als nins de primera comunió.

Obres de

MOSSEN MIQUEL COSTA.

El Via-crucis a 0'75, y a 1'00. Pts.

El Mes de Maig a 1'50 idem.

—(:)—

Mater admiráblis

—O SIEN—

Les escel-lencies de la Verge meditades en los versets de la seva Lletanía lauretana ab una preciosa estampa elegòrica a cada un.

PER MOSSEN FÉLIX SARDÁ Y SARVANY.

Llibre apropiat per regalo.

—(:)—

Diccionari CASTELLÀ.

PER RODRIGUEZ NAVAS.

PUBLICAT PER LA CASA CALLEJA.

Conté doble paraules de les que comprén el Diccionari de l'Academia Espanyola. Es el més complet y barato, total val deu pesetes, y encare a n-els obrers que disponen de pocs caudals los ho derèm a plassos.

INCA,—Carrer de Mallorca, 1,—INCA.

Miquel ferragut.

En son taller de Fusteria se fabrica tota classe de mobles desde els més econòmics fins a n-els de més valor, però tots se fan en gust artístic.

CONSTRUCCIÓ EN OBRES Y EDIFICIS

Carrer de Mallorca, 54, INCA.

Casa Venal.

N'HI HA UNA MOLT GRAN QUE TE UNA PARTIDA D'AIGO-VESSOS.

A N-AQUESTA IMPRENTA NE DONARAN RAÓ.

EL ARTE

PINTURA Y FOTOGRAFÍA

D'EN

Bartomeu Payeras

Inca, S. Bartomeu, 15, a una entrada-esposició que veureu que val ulls per mirar.

Ca-nosta

SETMANARI D'INCA EN MALLORQUÍ.

Preu de suscripció

Un trimestre una pesseta per tot Espanya y doble a l'extranger.

Els pobres y obrers que nos ho demanin tendrán la suscripció per 20 céntims mensuals 2'40 l'any.

Els subscriptors que paguin les anyalitats a la bestreta, rebrán de regalo LA LECTURA POPULAR d'Orihuela.

A les congregacions, societats catòliques y demés persones que, desitjoses de fer propaganda, volguessen una regular cantitat de exemplars, a preus convencionals.

Redacció, administració e imprenta: carrer de Mallorca, 1, Inca.